

OTTHONUNK AZ EGYHÁZ

A péceli katolikus egyházközség hírlevele
Pécel, 2021. július 24. XV. Évfolyam 30. szám

Szerkesztőségünk korábbi kérése volt a hívek felé, hogy lelki olvasmányaik élményét bátran tegyék közkinccsé mindnyájunk gazdagodására. Az alábbi szentről való olvasmányok olyan hatást gyakoroltak a gondolatait megosztó testvérünkre, hogy az élete történetének is alaposan utánajárt. A szent szerzetes emléknapját július 27-én tartjuk.

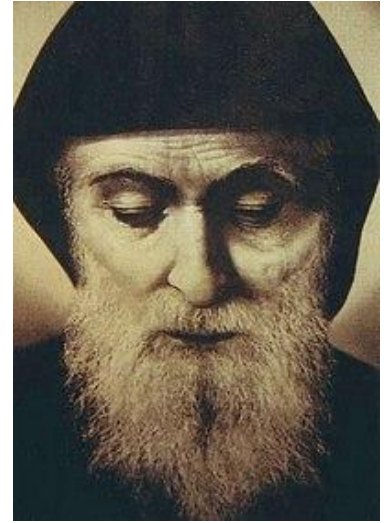
Szent Charbel

Szeretném bemutatni Charbel atyát, egy nálunk még kevésbé ismert szent szerzetest, aki furcsa életmódja miatt autistának tűnhet, és a legtöbb mai ember szemében megütközést kelthet - de Isten őt igazolta, amint azt látni fogjuk. Úgy tűnik, hogy Isten legtöbbször nem igazítja ki túlzásainkat, hanem a jó szándékot nézi. Charbel atya az aszkézist olyan elképesztő fokon gyakorolta, hogy az sokak számára már-már visszatetszőnek tűnhet. Ebben Keresztelő Jánost és a szerzetesi hagyományokat követte, nem pedig a "falánk, és borissza" Jézust. Szinte hihetetlenül óriási akaraterevével rendelkezett, de akaratát soha nem erőltette rá másokra, csak saját magára.

Charbel a libanoni maronita egyházhoz tartozott. A maroniták - bár keleti szertartásúak - a katolikus egyház tagjai, hasonlóan a görög katolikusokhoz. Az életszentségre szigorú vezeklés és önmegtagadás árán tudott eljutni. Már életében, de főleg halála után rengeteg csodát tett. Libanont cédrusok hazájának és a közel-kelet puszkaporos hordójának is nevezik. Amíg élt, békesség volt a keresztények és a muszlimok között. A muszlimok is tisztelték, sokan elzarándokoltak hozzá, még halála után is. Sírja azóta a leglátogatottabb katolikus zarándokhelyek egyikévé vált.

1828. máj. 8-án Youssef Makhlouf néven született a libanoni Bekaa Kafra faluban. Négy testvére volt, gyerekkorában a nyáját őrizte, már ekkor is kitűnt imádságos lelkületével. Édesapja szegény földműves, és öszvérhajcsár volt, 1831-ben meghalt. Édesanyja 2,5 év múlva újrَاهázasodott, férje egy pap lett. Gyermekait nagybátyjuk felügyeletére bízva otthagyta, csak időnként látogatta meg, és férjével tartott oda, ahová mint papot elhelyezték. 1851 augusztusában - anyja akarata ellenére - Youssef belépett a Libanoni Maronita rendbe. Itt vette fel a Charbel szerzetesi nevet. 1853-ban volt az örökfogadalma, 1859-ben pedig pappá szentelték. Ezután az Annayába, a Szent Maron kolostorba került. 1869-ben előljárója engedélyével a kolostortól kb. 20 perc járásnyira a magasabban fekvő remeteségbe költözött, és itt élt 1898 karácsonyán bekövetkezett haláláig. VI. Pál pápa 1965-ben boldoggá, 1977-ben pedig szentté avatta.

A három szerzetesi erényt hősi fokon gyakorolta. Teljesen szegény volt, kevés ruhája, egy saruja, törülközője és olajlámpása volt, valamint breviáriuma, teológiai és lelki könyvei, más vagyona szinte semmi. Pénzadományt sohasem tartott meg magának, azt mindig gondolkodás nélkül az előljárónak adta. Bár egyszer súlyos kísértést szenvedett, hogy vásároljon az adományból magának olyan dolgokat, amik szükségesnek tűntek számára. Nehezen szánta rá magát, de végül ezt a pénzt is az előljárónak adta. Szegényebb volt, mint egy koldus. Új ruhája sohasem volt, mindig társai használt, elnyűtt, foltozott ruháiban járt, amiket még egy koldus sem vett volna fel, de ezeket mindig tisztán tartotta. Még télen is fűtetlen volt cellája.

Charbel a tisztaság erényét is hősi fokon gyakorolta. Mivel e téren kevésbé bízott magában, mindenféle kísértést és alkalmat igyekezett drasztikusan elkerülni. Ezért nőkre még csak rá sem nézett, tekintetét mindig a földre szegezte. Ha az úton találkozott egy nővel, elkerülte még azon az áron is, ha emiatt tüskés bokrokon kellett átmennie. Novícius korában a kolostorban selyemhernyókat tenyésztettek, és nőket is alkalmaztak a munkára. Egy alkalommal, mikor az eperfaültetvényen dolgozott, egy fiatal lány megkönyékezte: A fölötte levő szikláról ledobott egy selyemhernyót, lemászott érte, majd Charbel kezébe tette. Emiatt még aznap éjjel megszökött, és egy másik kolostorba kérte áthelyezését.

Mikor pappá szentelték, (csak az ő szentmiséjén) szigorúan tilos volt nőknek a templomba bemenniük, ezért a templom előtt állva kellett hallgatniuk a misét. (akkoriban még háttal miséztek, tehát így nem láthatta őket) Szokatlan volt ez a szigor, mert a maronita egyházban a papok felszentelésük előtt megnősülhetnek. De hogy milyen áldott, irgalmas és melegszívű ember volt, azt bizonyítja a következő eset: Egyszer egy ministránsa az édesanyjával érkezett a szentmisére. Kint szakadt a jeges eső, és erős, velőig hatoló szél fújta a magas hegyen, ahol a remeteség temploma épült. A csuromvizes, didergő gyereket a konyhában megmelegítette, száraz ruhába átöltöztette mise előtt, majd szigorú elveit félretéve szólt neki, hogy az anyját hívja be a templomba, ne verje kint az eső és a szél... Nem vitás, hogy nem voltak közömbösek számára a nők, de ennek ellenére sohasem vétkezett a tisztaság ellen. Nagyon erős kísértései lehettek, melyeket óriási akaraterejével mindig legyőzött.

Számunkra érthetetlen pl. az engedelmesség erényének feltétel nélküli gyakorlása is. Teljesen lemondott saját akaratáról, (pedig a szabad akarat Isten egyik legnagyobb ajándéka) erre volt leginkább hajlama. Amíg élt, még a csodáit is előljárói parancsra tette. De még a legértelmetlenebb parancsokat is azonnal és gondolkodás nélkül teljesítette, még ha bárki (pl. akár egy szolga is) kérte tőle. A többiek ezért sokszor gúnyt űztek belőle, és froclizták. De humorérzéke még ekkor sem hagyta el. Egy alkalommal a mezőről hazatérvén társai az összes szerszámot, és eszközt reá aggatták: Kapákat, kannát, vizeskorsót, vetőmaggal teli kosarat, ételes vödröket - amiket egyébként közösen szoktak hazavinni - majd ráparancsoltak, hogy vigye. Miközben társai röhögtek, ő roskadozva cipelte, de közben megjegyezte: *"Jaj nektek, akik elviselhetetlenül nehéz terheket hordtok össze, és tesztek az emberek vállára, de magatok egy ujjal sem vagytok hajlandóak mozdítani rajta!"* (Mt. 23, 4) Zokszó nélkül tűrte a szenvedéseket. Pl. mikor egyszer vesegörcsöt kapott (ez a legerősebb fájdalmak egyike) - Charbelnek veseköve volt ugyanis - csak néhány másodpercre hagyta abba a nehéz mezei munkát, majd a fájdalomtól hétrét görnyedve folytatta. Itt jegyezném meg, hogy a vesekő valószínűleg az vízivás hiányából fakadt. Mert önszántából sohasem evett, és ivott, míg csak valaki ezt meg nem parancsolta neki. Ha pedig elfelejtkeztek ezeket megparancsolni, akkor volt, hogy napokig nem evett, ivott. Legtöbbször a társai által otthagytott ételmaradékot ette meg. A finom csemegéket, a fügét, szőlőt soha sem kóstolta meg - pedig a szőlőben dolgozott - csak előljárói parancsra evett belőlük. Bort is csak a szentmisén ivott.

Mikor remeteségbe vonult - szembesült az előljáró hiányával. Itt ugyanis csak ketten éltek: a vele teljesen egyenrangú Makarios atya és ő. Ezért önként mindenben alárendelte magát neki, és parancsa nélkül szinte semmit sem tett. Makarios atya ezért ezután nem utazhatott el sehová két napnál hosszabb időre, mert tudta, hogy parancsa nélkül Charbel nem fog sem enni, sem inni... Ezek nyilvánvaló túlzások voltak, de másrészt meg példát vehetnénk róla, mert mi legtöbbször csak másoknak, beosztottainknak, alárendeltjeinknek tudunk parancsolgatni, saját magunknak pedig nem, és legtöbbször képtelenek vagyunk az önmehtagadásra.

Az alázatosságot is hősi fokon gyakorolta. A kolostorban és a remeteségben a legalantasabb munkákat is szívesen végezte. Csak akkor beszélt, ha kérdezték - ilyenkor derült csak ki hatalmas tudása és bölcsessége. Kiváló lelki vezető és gyóntató volt - de nőket nem szívesen,

legtöbbször csak előjárói parancsra gyóntatott. Irgalmas szeretettel imádkozott minden gyónóért, és olyan tanácsokkal látta el őket, amiket senki mástól nem kaphattak volna meg. Rendkívüli emlékezőtehetséggel bírt, még az évekkel ezelőtt meggyónt legkisebb hibákra is emlékezett. Ha betegekhez vagy haldoklókhoz hívták, miután ellátta őket, képes volt az egész éjszakát imádságban velük virrasztva tölteni. Magát nem tartotta sokra, pedig zseniális ember volt, és óriási tudással és műveltséggel rendelkezett. Nem tartotta magát szentnek sem, pedig egész élete az Isten szeretetéről szólt, Istenre irányult minden figyelme. Minden nap képes volt az Oltáriszentség előtt órákig térdelni, sokszor extázisba esván. A szentmise volt életének csúcspontja, ezt mindig igen nagy szeretettel, összeszedetten és áhítatosan mondta el, bőséges időt szánva rá.

Egyszer föltűnt neki, hogy egyik társa mindig milyen gyorsan végez a szentmisével. Megkérdezte tőle: "Talán gabonalevest evett (hashajtó hatású étel) - hogy ennyire siet?"

Mi, magyarok a budapest-gazdagréti Szent Angyalok-templomban őrzünk egy ereklyét Charbel atyától. Egy közelben levő parkot is róla neveztek el, ahol a szent szobra is látható. Remélem, hazánkban is ismeretessé válik ennek a rendkívüli szentnek élete, és meghonosodik tisztelete. Hiszen, ha közbenjárását kérjük, minden bizonnyal a magyarokat is meg fogja hallgatni.

Varga András

Az otthoni imádság helye

Legtöbb időt a szobámban töltök, így tulajdonképpen az egész szobámat átjárja a szüntelen imádságom, nincs külön házioltárom. Van több olyan kis szobrocskám, képem, tárgyam, melyeket kedves emlékként őrzök. Mindegyiket hálából kaptam valakitől, pedig nekem nem fontosak a tárgyak, inkább a lelki kapcsolatra és jótettekre helyezem a hangsúlyt. A családtagjaim már mind a túlvilágon vannak, a Társaság testvérei a családom.

A Szűzanyáról több kis szobrocskám is van, mert nagyon szeretem, ezért is kedves imádságom a rózsafüzér. Mindig a kezem közelében tartom, naponta többször is imádkozom vele. Egy nagy szemű a falra is fel van függesztve, ezt nagyon régen Kanadában kaptam egy litván paptól. Nagy melankóliában szenvedett, nyugalomra volt szüksége, az ottani előjáróim rám bízták, hogy foglalkozzam vele. Én pedig minden nap elvittem sétálni. Beszélgettünk, úgy elfogadott engem, mintha az anyukája lettem volna. Én meg nagy szeretettel és odafigyeléssel gondoskodtam róla, még azt is megengedte, hogy megmossam a lábait.

A hívek is sokat imádkoztak érte, és engem akkor sok feladat alól felmentettek, hogy minél több időt órá fordíthassak. Isten segítségével jobban lett, visszatért az életkedve, újra tudott a hívekkel foglalkozni, misézni. Nagyon hálás volt a sok törődésért, mindenáron adni akart valamit. Bár én csak imát kértem, de ő erősködött, így szeretettel őrzöm az emlékét. A nevét már elfelejtettem, de őt a szívemben hordozom.

Maróti Margit SJC

(Jézus Szíve Társasága Idősek Otthona)

Programajánló:

Rohanó világunkban pihentető, felszabadító érzés megállni, eltűnődni azon, merre tart az életünk. A nyári szabadságok ideje jó alkalom arra, hogy kiszakadjunk a hétköznapi forgatagából, lehetőséget adjunk saját magunknak az Isten jelenlétében való időzésre, sebeink gyógyulására, döntések meghozatalára. Azok a fiatalok, akik tapasztalt kísérők társaságában szívük és Isten csendjében a Lélek ösvényén szeretnének haladni, augusztus közepén megtehetik ezt a Tahiban lévő lelkigyakorlatos házban erre a programra jelentkezve:

<https://www.facebook.com/events/339753394438715/?ref=newsfeed>

KIADJA A MAGYAROK NAGYASSZONYA RÓMAI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG, PÉCEL.

Szerkeszti a plébános engedélyével: Csokonay Anna, Kurczina Terézia SJC, Varga Ili.

Az újságba szánt írásokat a következő e-mail címre várjuk: plebania.hirlevel@gmail.com

Az írások tartalmáért a szerző nevével vállalja a felelősséget!

Pécel, 2021. Júl. 25 – Aug. 1.

Évközi XVII. hét

		Jeles napok	Szentmise	Miseszándék	Egyéb programok
24	SZOMBAT	Árpád-házi Szt Kinga	Előesti sztm: 18:00	édesanya gyógyulásáért	
25	VASÁRNAP	ÉVKÖZI 17. VASÁRNAP	10:30 18:00	+Zsigmond András és Takács Katalin szülők hálából Mariann és Attila, 30. házassági évf.	
26	HÉTFŐ	Szent Anna és Joakim	7:30	Fekete Gábor gyógyulásáért és üdvösségéért	
27	KEDD	<i>Szt Charbel Makhlouf</i>	7:30	Gyúró csal élő tagjai	Csendes Szentségimádás 19:30-21:00
28	SZERDA		7:30	+Pestuka Klementina; +Sándor és cstg	
29	CSÜTÖRTÖK	Szent Márta	—————		Szentségimádás 18:00-21:00
30	PÉNTEK	<i>Aranyszavú Szt Péter</i>	18:00	engesztelésül Jézus Szt Vére tiszteletére	
31	SZOMBAT	Loyolai Szt Ignác	Előesti sztm: 18:00	Molnár és Tösmagi család + tagjai, +ifj Szalai Károly	
1	VASÁRNAP	ÉVKÖZI 18. VASÁRNAP	10:30 18:00	+Bakonyi Imréné Éva +Szabó Attila l.ü.	Egyházközségi szentségimádás: 16:30-17:30

- A karitászcsoporthoz tanszereket gyűjt rászoruló gyerekek számára. Füzeteket, írószereket, tolltartókat és egyéb, tanuláshoz szükséges eszközöket kérnek, melyeket a szentmisék idejében a hittanterem előterében lehet elhelyezni augusztus 8-ig.
- Az Anyaszentegyház házasságot hirdet: Bastani Seyed Mojtaba, Bastani Seyed Mohammed Ali és Zolfaghari Shahla nőtlen fia feleségül veszi Jankovics Franciskát, Jankovics János és Hidvéghy Margit hajadon leányát. Esküvőjük 2021. júl. 28-án 16:00-kor lesz templomunkban. Aki közöttük házassági akadályról tud, kérjük, jelentse a plébánián, vagy hallgasson mindörökre! Mi pedig imádkozunk az ifjú jegyesekért, hogy szent frigyük Isten akarata szerint, szentségben, békességben, örömben és tisztességben köttessék!
- Idén ünnepeljük Loyolai Szent Ignác megtérésének 500. évfordulóját. A tiszteletére szentelt mendei templom búcsúünnepéje júl 31-én szombaton lesz, melyre a ministránsokkal és ifjakkal biciklis zarándoklatot szervezünk. Szeretettel hívunk minden kerékpározni szerető Testvért, hogy csatlakozzon hozzánk. Reggel 8:30-kor indulunk a templomtól. Lehet hozzánk csatlakozni a Trianoni emlékműnél is, ahol 9 ó-kor lesz gyülekező. A búcsúi mise 11-kor kezdődik, melyet Elek László jezsuita atya tart, utána pedig a mendeiek vendégül látnak bennünket egy ebédre. Délután számos játékos és lelkesítő és program, táncbázis lesz, este retro disco, ezekre minden kedves érdeklődőt szeretettel várnak a mendei Testvérek! A visszaútra több lehetőség is van, amit a résztvevőkkel fogunk megbeszélni. Jelentkezni lehet László atyánál, vagy a sekrestyében.